

عنوان مقاله:

تغییرات ضخامت پوسته در مناطق برخوردی زاگرس و البرز با استفاده از روش تابع گیرنده P

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ژئوفیزیک کاربردی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

الهام محمدی - استادیار، گروه فیزیک، دانشکده علوم، دانشگاه حکیم سبزواری

مهدی رضایور - دانشیار، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

همگرایی صفحات عربستان و اوراسیا عامل عمده موثر در پدیدار شدن زون های زمین ساختی مختلف و پیچیده در مناطق برخوردی زاگرس و البرز در ایران است. در این مطالعه هدف این است تا با بهره گیری از روش تابع گیرنده P و روش زو و کاناموری (2000)، تغییرات عمق موهو را در زون های زمین ساختی متنوع در این پهنه ها به دست آوریم. برای این منظور بیش از 1000 زمین لرزه دورلرز ثبت شده توسط 65 ایستگاه لرزه نگاری دائمی، 50 ایستگاه موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران و 15 ایستگاه باند پهن پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، مورد پردازش قرار گرفت. نتیجه مطالعه حاضر نشان می دهد که متوسط ضخامت پوسته در منطقه ایران مرکزی حدود 48 کیلومتر است، به طوری که از حدود 34 کیلومتر در ایستگاه CHK تا 55 کیلومتر در ایستگاه IL3 متغیر است. میانگین ضخامت پوسته در کمربند چین خورده- رورانده زاگرس حدود 45 کیلومتر است؛ که در جنوبی ترین قسمت این کمربند چین خورده و راندگی (ایستگاه های BNB و BNDS) به بیشترین مقدار یعنی حدود 59 کیلومتر می رسد. عمق موهو از حدود 33 کیلومتر در ایستگاه KIA تا 43 کیلومتر در ایستگاه PRN واقع در پهنه البرز و حاشیه جنوبی دریای خزر در تغییر است. در حالی که در البرز مرکزی متوسط ضخامت پوسته به حدود 54 کیلومتر می رسد. بیشترین ضخیم شدگی پوسته در زون سنندج- سیرجان مشاهده شد؛ که از حدود 53 کیلومتر در ایستگاه BZA به 66 کیلومتر در ایستگاه KHMZ در تغییر است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که متوسط ضخامت پوسته در کمان ماگمایی ارومیه- دختر تقریباً 48 کیلومتر است؛ که از حدود 32 کیلومتر در ایستگاه MEH به 62 کیلومتر در ایستگاه CHMN می رسد.

کلمات کلیدی:

تابع گیرنده P، پوسته، البرز، زاگرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868525>

